

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์

THE MODEL OF EFFECTIVENESS OF LEARNING AND TEACHING ENGLISH AT MAHAVAJIRALONGKORN BUDDHIST COLLEGE

ประมวล ริมิ¹, และพระมหาไกรวรรณ ชินทศโต²

(Received : January 9, 2019 ; Revised : February 17, 2019 ; Accepted : March 23, 2019)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ และเพื่อตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายต่างๆ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ และตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ จำนวน 25 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ใช้เลือกแบบเจาะจง ใช้การวิเคราะห์และสังเคราะห์ในการประมวลผลข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า

1. ได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน 5 รูปแบบ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพ มีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกัน การนำมาปรับใช้ขึ้นอยู่กับบริบทของสถานศึกษา โรงเรียน ครูผู้สอน และผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเรียงลำดับความมีประสิทธิภาพ ดังนี้ 1. รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2. รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ 3. รูปแบบการสอนการเรียนรู้จากการทำโครงการ 4. รูปแบบการสอนที่เน้นเนื้อหา และ 5. รูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

2. ผลการตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพได้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงสุด ควรนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ เพราะเป็นรูปแบบที่เน้นทักษะการเรียนการสอนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ : รูปแบบ, การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ, ประสิทธิภาพ

Abstract

The objectives of the study were to study the effectiveness models of learning and teaching english at Mahavajiralongkorn Buddhist College and to approve the most effective model of learning and teaching english at Mahavajiralongkorn Buddhist College. The research is a qualitative research using structural and purposive interview of 25 administrators, vice administrators, teachers, and students and using analysis and synthesis for the conclusion and results of the study.

¹นักศึกษานิเทศศาสตร์โทหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

The findings indicated that :

1. The 5 models of learning and teaching english are effective but there are dominant points and weak points. So when we apply these models, We have to consider the context of the school, teachers, and students appropriately, the effective models of (1) Communicative language teaching (2) Integrate learning (3) Project Based Learning (4) Content-Based Instruction Curriculum and (5) Language for specific purpose, respectively.

2. The most effective model is the communicative language teaching, because it is completed of four skills-listening, speaking, reading and writing.

Keywords : Model, English Teaching and Learning Management, Effectiveness

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการจัดพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นการศึกษารูปแบบหนึ่งของการศึกษาคณะสงฆ์ ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อให้พระภิกษุ สามเณร ได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนสายสามัญศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย โดยเทียบชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรให้มีวิชาที่เหมาะสมแก่สภาวะของพระภิกษุ สามเณร ที่จะศึกษาได้โดยไม่ขัดต่อพระธรรมวินัยและเป็นวิชาที่จำเป็นแก่งานพระพุทธศาสนา โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาทางพระพุทธศาสนา อยู่ภายใต้สังกัดของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ดำเนินงานภายใต้ระเบียบของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ว่าด้วยระเบียบโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ.2546 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายศาสนจักรและฝ่ายบ้านเมือง ซึ่งเรียนวิชาทางโลกควบคู่กับการเรียนทางธรรม โดยจัดการเรียนการสอนนักธรรมและภาษาบาลี เป็นหลักสูตรโดยตรงสำหรับพระภิกษุ สามเณร และจัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย เพื่อสร้างศาสนทายาทและผู้เรียนที่สมบูรณ์พร้อมด้วยภูมิรู้ และภูมิธรรม โรงเรียนเล็งเห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของพระภิกษุ สามเณร จึงพยายามปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนเพื่อให้ทัดเทียมกับสถาบันการศึกษาอื่น

ปัจจุบันโลกอยู่ในยุคของข้อมูลข่าวสาร ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและมีความจำเป็นในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารทั่วโลก โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยจึงตระหนักในความสำคัญในการปรับปรุงและจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้เรียนให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันติดต่อสื่อสาร และรับสารเป็นภาษาอังกฤษให้เกิดความเข้าใจ นำพื้นฐานภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จากผลการเรียนภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย มีผลการเรียนอยู่ในระดับอ่อน เพราะสามเณรนักเรียนขาดทักษะในการฟัง อ่าน พูดและเขียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนไม่สามารถที่จะติดต่อสื่อสารได้เข้าใจ และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร โดยเฉพาะสามเณรนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พื้นฐานทักษะด้านการเขียนและการอ่านอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ เพราะนักเรียนที่มาศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นนักเรียนที่ด้อยโอกาสและขาดทุนทรัพย์ มีพื้นฐานความรู้ที่เรียนมาที่แตกต่างกัน นักเรียนบางคนไม่รู้พยัญชนะในภาษาอังกฤษ เขียนและเทียบพยัญชนะกับเสียงสระในภาษาอังกฤษไม่ได้ อ่านคำศัพท์รูปประโยคและแปลความหมายไม่ได้ ไม่กล้าพูดโต้ตอบสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะสื่อความหมายไม่เข้าใจ กลัวที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ขาดทักษะในการฟังและการพูด นักเรียนบางรูปเกิดความประหม่าหากต้องพูดโต้ตอบหรือทำกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดหน้าชั้นเรียน ฟังรูปประโยคในภาษาอังกฤษแต่ไม่สามารถแปลและสื่อความหมายได้ ทักษะการพูดของนักเรียนไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษโต้ตอบกับครูผู้สอน เพราะกลัวพูดผิด ไม่รู้

จะพูดได้ตอบเพื่อให้สื่อความหมายได้เข้าใจตรงกันอย่างไร และสำเนียงการพูดภาษาอังกฤษออกสำเนียงไทยสื่อสารไม่เป็นธรรมชาติ นอกเหนือจากปัญหาที่พบกับนักเรียนแล้ว ยังมีประเด็นปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษของครู ปัญหาเกี่ยวกับสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารด้านวิชาการ และบริหารบุคคลที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนถูกจำกัดด้วยสถานภาพของผู้สอนและผู้เรียน คือ สมณเพศ ซึ่งจะแสดงออกมากไม่ได้ และประกอบกับในกระบวนการเรียนการสอน ครูผู้สอนยังยึดติดการสอนวิธีเดิม คือ เน้นการสอนไวยากรณ์และการแปล ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เป็นการเรียนไวยากรณ์และการแปลเป็นส่วนใหญ่ ผู้เรียนต้องท่องจำศัพท์ สำนวน โครงสร้างของประโยค ครูผู้สอนยึดเนื้อหามากเกินไป ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเกิดความตึงเครียดกับการต้องจดจำหลักโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา (ปริพัฒน์ นาคา, 2544 : 85-86) และการจัดการสอนของครูไม่มีสื่อประกอบการสอน ขาดเทคนิคการสอนและสื่อการสอนที่ทันสมัย ไม่นำเทคโนโลยี สื่อสิ่งพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษประกอบการสนับสนุนการเรียนการสอน (วีระกิตติ์ ลายทองสุข, 2532 81-90)

ดังนั้น ด้วยความสำคัญและเล็งเห็นความจำเป็น ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้เห็นภาพชัดเจนว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ รูปแบบใดมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนางานด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
2. เพื่อการตรวจรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ด้านผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เนื่องจากในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ผู้ให้สัมภาษณ์ต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงจะให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ ถูกต้อง และเชื่อถือได้ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเลือกผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยที่ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และตัวแทนนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 25 รูป/คน โดยกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ด้านการบริหาร ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
2. เป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษมีประสบการณ์สอนตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป
3. เป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป
4. เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ด้านเนื้อหา

การวิจัยมุ่งศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ 5 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการ 3) รูปแบบการเรียนรู้จากการทำโครงการ 4) รูปแบบการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา และ 5) รูปแบบการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

ด้านพื้นที่

ผู้วิจัยศึกษาในส่วนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพราะโรงเรียนนี้จัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีนักเรียนเพียงพอสำหรับการวิจัย ใช้การเลือกพื้นที่แบบเจาะจง

วิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามด้วยตนเอง ใช้การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล โดยตั้งประเด็นคำถามตามแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา ผู้วิจัยทำการวิจัยศึกษา ระหว่างวันที่ 27 ธันวาคม 2555 - มีนาคม 2557 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลและสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ณ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ ระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม - 31 ธันวาคม 2556 และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเขียนรายงาน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 31 มีนาคม 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสรุปและกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อสร้างเครื่องมือตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำเครื่องมือที่ได้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญเครื่องมือวิจัย ก่อนนำไปใช้ในภาคสนาม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ได้แก่ ประเด็นในการสนทนาแบบมีโครงสร้างเป็นรายบุคคล ประกอบด้วยประวัติผู้ให้สัมภาษณ์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ การตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ ปัญหาอุปสรรคและวิธีการแก้ปัญหา และข้อเสนอแนะและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
2. แบบบันทึกข้อมูลภาคสนาม ได้แก่ รายละเอียดด้านสภาพแวดล้อมและการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์
3. อุปกรณ์สำหรับการวิจัย ได้แก่ สมุดจดบันทึก เครื่องเขียน เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายรูป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย เพื่อส่งถึงผู้บริหารโรงเรียนในการขออนุญาตสัมภาษณ์บุคลากรเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการทำวิจัย
2. ขอนัดผู้บริหารโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายต่างๆ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และตัวแทนนักเรียน โดยนัดวันเวลา ล่วงหน้าที่สะดวกในการสัมภาษณ์
3. สัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายต่างๆ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และตัวแทนนักเรียน โดยมีการบันทึกข้อมูลด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องบันทึกเสียง และจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงบันทึกภาพไว้เป็นหลักฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ประมวลผลข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรในรูปของการบรรยายเนื้อหาเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่แล้วแบ่งออกเป็นตอนๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอน 5 รูปแบบ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพอยู่แล้ว เพียงแต่นำรูปแบบใดมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ขึ้นอยู่กับบริบทของโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุดและมีประสิทธิภาพสูงสุด เรียงลำดับความมีประสิทธิภาพจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แสดงความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ	ระดับความคิดเห็น					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	19	3	3	0	0	25
รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ	1	16	7	1	0	25
รูปแบบการสอนทำโครงการ	0	3	13	9	0	25
รูปแบบการสอนที่เน้นเนื้อหา	5	3	2	15	0	25
รูปแบบการสอนเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ	0	0	0	0	25	25
รวม	25	25	25	25	25	

จากตารางที่ 5.1 พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดีและมีประสิทธิภาพเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ รูปแบบการสอนทำโครงการ รูปแบบการสอนที่เน้นเนื้อหา และรูปแบบการสอนที่จุดประสงค์เฉพาะ

2. การตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

จากข้อมูลการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย โดยสรุปจากเหตุผลของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 25 รูป/คน พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงสุด เรียงลำดับความมีประสิทธิภาพจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 แสดงจำนวน ร้อยละ ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับ
รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	19	76	1
รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ	3	12	2
รูปแบบการสอนทำโครงการ	3	12	2
รูปแบบการสอนที่เน้นเนื้อหา	0	0	0
รูปแบบการสอนเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ	0	0	0
รวม	25	100.00	

จากตารางที่ 5.2 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นตรงกันว่า รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เหมาะที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยมากที่สุด และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด จำนวน 19 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 76 รองลงมาคือ รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ และรูปแบบการสอนการทำโครงการ มีผู้ให้ความคิดในระดับที่เท่ากัน คือ จำนวน 3 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 12

อภิปรายผลการวิจัย

รูปแบบการจัดการเรียนการสอน 5 รูปแบบ เป็นรูปแบบที่ดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งในแต่ละรูปแบบมีจุดเด่น จุดด้อยที่แตกต่างกัน เพียงแต่นำรูปแบบใดมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ขึ้นอยู่กับบริบทของโรงเรียน หลักสูตรสถานศึกษา ผู้สอนและผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงสุดที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย คือ รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นรูปแบบที่เน้นทักษะการเรียนการสอนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ การสอนเพื่อการสื่อสารที่เน้นการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการพูดเป็นหลัก การเขียน นำเสนอ ซึ่งทุกอย่างมีความสัมพันธ์กัน การสื่อสารภาษาอังกฤษต้องทำซ้ำๆ บ่อยๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ไม่เน้นการท่องจำ แต่อาศัยความเข้าใจ เมื่อนักเรียนมีการพูดจาโต้ตอบกันบ่อยๆ ความมั่นใจในการใช้ภาษาก็จะเกิดเองโดยอัตโนมัติ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมจะทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก และไม่กลัวการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะโดยพื้นฐานของนักเรียนเป็นนักเรียนที่มาจากชนบท มีพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง นักเรียนบางรูปอ่าน ภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่รู้พยัญชนะ เขียนพยัญชนะในภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ประสมสระและคำในภาษาอังกฤษไม่ได้ แปลรูปประโยคและสื่อสารไม่เข้าใจ ดังนั้นรูปแบบการเรียนเพื่อการสื่อสารจึงถือเป็นรูปแบบพื้นฐานที่จะนำมาใช้ในการ ปรับพื้นฐานตามระดับความรู้ทางภาษาของนักเรียน ให้มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้การเรียนในระดับสูงขึ้นต่อไป โดยเริ่มปูพื้นฐานจากการเรียนพื้นฐานพยัญชนะ และสระในภาษาอังกฤษ แล้วฝึกทักษะการฟัง ตามด้วยทักษะ การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจก่อนและแสดงออกผ่านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยครูผู้สอนจัดกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เกิดความสนุกสนานน่าสนใจ เมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ กระบวนการสอนก็จะประสบความสำเร็จ และทักษะทั้ง 4 ด้านเกิดกับนักเรียน นักเรียนสามารถที่จะนำภาษาอังกฤษ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาก็บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของการวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษา

พื้นฐาน พบว่า การจัดการเรียนการสอนเน้นให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสาร เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางภาษาตามสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองอย่างสร้างสรรค์ ครูจัดกิจกรรมให้หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการนำภาษาไปใช้ รูปแบบวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ คือ วิธีสอนเพื่อการสื่อสารและสอดคล้องกับงานวิจัยของสุเมธ เทียงดาห์ (2544) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ผู้ช่วยสอนในกลุ่มย่อย พบว่า รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ผู้ช่วยสอนในกลุ่มย่อยสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการพูดของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำให้สามารถพูดภาษาได้มากขึ้น โดยผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ขณะเรียนเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. โรงเรียนควรจัดให้มีครูสอนภาษาอังกฤษให้เพียงพอ มีครูต่างชาติเจ้าของภาษาเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และฝึกทักษะการพูด จัดอบรมครูสอนภาษาอังกฤษให้มีความรู้
2. ครูต้องพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ โดยการเข้าอบรมทักษะทางภาษากับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กับโรงเรียนที่จัดการศึกษาทั่วไปหรือโรงเรียนสองภาษา
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านอื่นๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ด้านทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- กองวิชาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พระปริยัติ นาคา. (2544). ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีระกิตต์ ทรายทองสุข. (2532). การศึกษาสภาพและความต้องการในการใช้สื่อการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตรัง. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุเมธ เทียงดาห์. (2544). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ผู้ช่วยสอนในกลุ่มย่อย. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.